

ART

Cinc dissidents entre l'esplendor d'Arco

La fira, que es tanca avui, exposa també obres crítiques amb el poder polític i l'econòmic

Reportatge

ANTONI RIBAS TUR
MADRID

Elmón de l'art contemporani, des dels col·leccionistes fins les galeries, els museus i les institucions, té prou força per gestionar tot tipus de propostes, tant les més esteticistes i complaents com les més punyents. Els visitants de la fira Arco, que es tanca avui, trobaran diverses obres que els faran tocar de peus a terra i trencar el vidre, tot i que sigui només durant una estona, de l'aparador de l'art més acomodat.

01

El tabú de Tiananmen

FERNANDO SÁNCHEZ CASTILLO

Només un home es va oposar, pacíficament, al avanç dels tancs durant les protestes estudiantils de Tiananmen. Ara encara no se sap del cert si viu en l'anonimat o si va ser executat. Coincidint amb el 25è aniversari d'aquells fets, que van acabar amb 5.000 víctimes i que encara són un tabú a la Xina, Fernando Sánchez Castillo ha recreat aquell home anònim amb una escultura, titulada *Tank man*: sorprenia els visitants de l'estand de la galeria Juana de Aizpuru pel seu realisme. Així i tot, l'artista no va trobar cap voluntari xinès per por a les represàlies. Finalment va col·laborar amb un model xinès. Després d'haver fet els motlles del seu cos, una empresa d'efectes

01

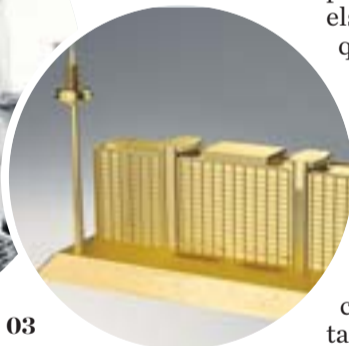
05

04

02

03

especials va alterar els trets de l'es-cultura –fins i tot les empremtes dactil·lars– per impedir que fos identificat.

02

Europa en ruïnes

ALFREDO JAAR

L'artista xilè Alfredo Jaar va firmar una de les obres més sonades de la passada edició de la Biennial de Venècia d'art: una maqueta de grans dimensions dels Giardini que s'enfonsava dins una piscina d'aigua verdsosa. A més d'aquesta instal·lació, que representa una crítica a la divisió decimonònica de la Biennial en pavellons nacionals, l'artista va exposar una altra obra, titulada *Milà 1946*, que es pot veure a l'estand de la galeria alemanya Thomas Schulte: l'ampliació d'una fotografia en què es pot veure l'artista Lucio Fontana entre les ruïnes del seu estudi destruït per la guerra. Per Jaar, aquesta imatge és una metàfora del que està passant actualment a Itàlia i a Europa, i també representa una reflexió sobre el paper regenerador que artistes i intel·lectuals poden tenir en temps de crisi.

03

Els bancs, els nous ídols

CARLOS GARAICOA

Carlos Garaicoa, un dels artistes cubans de més ressò internacional, posa el dit a la nafra del paper que els bancs juguen en les crisis polítiques i en la història recent dels països. La galeria alemanya Barbara Gross exposa *Bundesbank*, una reproducció en miniatura de la seu del banc central d'Alemanya feta amb or de 21 quirats i custodiada dins una caixa forta. A més de la crítica al poder dels bancs que representa l'elecció del material, aquesta escultura també posa damunt la taula les rela-

cions que s'estableixen entre l'arquitectura, les ideologies i el poder.

04

L'espectacle de la política

DANIEL G. ANDÚJAR

Els atacs al consolat nord-americà de Bengasi l'11 de setembre del 2013 van desfermar una tempesta política als Estats Units. L'oposició republicana va acusar el govern de Barack Obama d'amagar la veritat dels fets i Hillary Clinton, que aleshores era la secretària d'Estat, va haver de comparèixer per aclarir els fets. A la galeria Casa Sin Fin es pot veure una instal·lació de Daniel G. Andújar feta amb transcripcions del cas desclassificades fa poc. L'artista els ha censurat per haver mostrat com la maquinària de la política i els mitjans de comunicació poden distorsionar els fets.

05

Contra la xenofòbia

NÚRIA GÜELL

La Maria és una refugiada de Kosovo que, abans d'exiliar-se, treballava de policia especialitzada en la desaparició i el tràfic de dones. Les autoritats sueques li van denegar dues vegades l'asil i havia de viure amagada arran d'un projecte del govern que consisteix a bonificar els policies per cada immigrant il·legal capturat. La galeria ADN exposa un vídeo i sis fotografies de Núria Güell que documenten l'obra en què l'artista va involucrar la Maria i que li va permetre obtenir un permís de treball. L'artista va demanar als organitzadors de la Biennial de Göteborg de l'any passat que contractessin la Maria. La seva feina va consistir a jugar a fet i amagar amb els visitants. El joc, però, tenia unes altres regles: la Maria era sempre la que s'amagava i el públic era qui sempre l'havia de trobar.

Ciutat Oberta

Debat de Barcelona

Demà dilluns, 24 de febrer, 19.30 h
Conferència al CCCB

ELS AFORES

El suburbi no és només la zona urbana que ha experimentat el creixement més gran i espectacular dels últims cinquanta anys, és també el lloc d'una nova cultura, d'un estil de vida inèdit.

Bruce Bégout, professor de Filosofia a la Universitat Bordeus III. Autor de *De la decència ordinària* (Edicions de 1984, 2013) i de *Le Park* (Siberia, 2014). Presenta: **Neus Ballús**, guionista i directora de cinema, autora del llargmetratge *La plaga* (2013).

Informació:
Entrada per sessió: 3 € / Amics del CCCB, aturats i menors de 12 anys: gratuïta
Venda anticipada a les taquilles del CCCB i Telertrada (tel. 901 301 212 / www.telertrada.com)
El CCCB es reserva el dret de modificar la programació per causes alienes a l'organització

CCCB, Montalegre, 5 - 08001 Barcelona
Tel. 903 064 133 / cursos@cccb.org / www.cccb.org

Organitza

CCCB Centre de Cultura Contemporània de Barcelona

Amb el suport del Programa de Cultura de la Unió Europea, projecte "Europe City".

Cultura

En el marc de:

1714/2014

Mitjà col·laborador:

ara.cat

